

Politikai
röpiratok.

41.

Melléklet a „Népiskolá“-hoz.

41
303

BK.

ŐSZINTE SZÓZAT

MAGYARORSZAG

KATHOLIKUSAIHOZ.

EGY KATHOLIKUS

HONPOLGÁRTÓL.

11.

PEST, 1872.

NYOMATOTT A „HUNYADI MÁTYÁS“ IRJÁSAI S KÖNYVNYOMPAI INTÉZETÉN.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
KATHARINE B. HARRISON
1911

ÖSZINTE SZÓZAT

MAGYARORSZÁG

KATHOLIKUSAIHOZ.

EGY KATHOLIKUS

HONPOLGÁRTÓL.

PEST, 1872.

NYOMATOTT A „HUNYADI MÁTYÁS” IRODALMI S KÖNYVNYOMDAI INTÉZETBEN.

Dr BALLAGI GÉZA.

Öseinek házában lakott egy fiatal ember, ki előkelő rangjában meglehetősen elbizakodott volt, noha e rangon és házon kívül csekély vagyonnal birt; mert apja a haza védelmében egy kemény csatában elesett, anyja pedig a rámaradt tömérdek kincset nem tudni hová rejtette el. — Egy napon egy szegény munkás leánya jött az elbizakodott ifjuhoz, s mondá: „Apám halálos ágyán fekszik, s kéreti a nemzetes ifju urat, ne resteljen eljönni hozzám, valami igen fontos mondani valója volna.“ Az elbizakodott nemes ifju felelé: „Elgondolom, miféle fontos dolog lehet, mit koldus apád nekem mondhatna. Majd bizony! még én a ti rongyos gunyhótokig fáradjak? Bizonyosan koldulás lenne a vége. Más dolgaim vannak, nem mehetek.“ — Rövid idő múlva lélekszakadva jött ismét a lányka, s mondá: „Nagyságos urfi! jöjjön hamar, haldokló apám nagy titkot fedez fel előtte, mely által nagy kincs birtokába fog jutni a nagyságos ifju ur, de a titkot apám csak az ifju urnak mondhatja meg.“ — Sietve indult erre az ifju a szegény munkás lakása felé, melybe e szavakkal lépett be: „Ki vagy te, hogy engemet nagy kincs birtokába juttatni ígérkezel?“ — De a szegény e szavakat már nem hallotta, mert mielőtt az ifju házába belépett, már meghalt. — A jelenlevők beszélék az ifjunak, hogy kimondhatlanul nyugtalan volt a megboldogult az ifjunak késedelmezése miatt, s nyugtalanságában elmondá, hogy az ifjunak régen elhunyt édes anyja még a háborukor tömérdek aranyot és ezüstöt falazta-

tott be általa, és megesküdtette, hogy azt senkinek másnak nem mondja meg, csak az ifju urnak, de ennek is csak akkor, ha ez 24-ik évét betöltötte; most azonban halálát érezvén az ifju urnak a titkot előbb felfedezni akarta.

„O! miért nem mondta ő nekem mindjárt, hogy kicsoda ő! — kiáltott az urfi — hogy hívását azonnal kövessem, s őseim birtokába jutottam volna!“ — — Kivájatta ugyan a kastélynak falait több helyen, de a kincset nem találta meg. Egész életében keservesen bánta, hogy azon jóakaró ember hívását megvetette. De a bánat nem használt. Ősei kincsétől önmagát fosztotta meg.

Kedves olvasóm! én is hivlak. esdekeive kérlek tégedet, kelj fel, jöjj haladék nélkül, hogy az őseidtől reád maradt örökséget, legnagyobb kincsedet mentsed meg. Ne késlekedjél, mert különben elveszited azt, és majd a késő bánat nem fogja azt néked visszaadni.

De hát ki vagy te, aki őseimről reám maradt kincset emlegetsz, azt veszedelemben lenni mondd, s annak megmentésére engemet oly sürgetőleg felszólítasz? — Miféle kincs az? és miféle veszedelem fenyegeti azt? — — Így kiáltasz hozzám kedves olvasóm te is nemde — azon elbizakodott urfi példája szerint, midőn ébresztő hívó szavamat hallod?

Tudtam előre, hogy te engemet így fogsz kérdezni. Igazságod van. — Megmondom neked először, ki vagyok én, hogy ismerj engemet, és higj szavaimnak. Megmondom aztán ki vagy te, hogy lássad, miképen én is ismerlek tégedet, és jól mondom, hogy valóban te vagy az, kinek őseitől reá maradt kincse a legnagyobb veszélyben van.

Én a népből származtam, a nép körében nevedtem, a népnek szolgálók, a nép valódi javának megőrzésére, előmozdítására szentelem nappalaimat éjjeleimet.

Én katolikus keresztény ember vagyok. Ez pedig anynyit tesz: én tagja vagyok a római katolika anyaszentegyháznak, vagyis Isten földi országának, és birtokosa a mennyből üdvösségünkre hozott szent hitnek. Katolikus keresztény vagyok, azaz: anyaszentegyházamnak, e leggondosabb anyának fájdalmaiban részt veszek, jogait védelmezem, megtámadói ellen oltalmazom, Rómában lakó látható feje iránt fíui tisztelettel hódolattal viseltetem; üdvezítő szent hitemet, vallásomat becsülöm szeretem, gyaláztatni nem engedem, érette utolsó lehelletemig küzdeni kész vagyok.

Én magyar is vagyok. Én hazámat kétszeresen szeretem; szeretem mert magyar vagyok, szeretem mert katolikus vagyok. Vallásomnak, egyházamnak biztosításában édes hazámnak, az ő fenállásának biztosítását látom. Hazámnak bukása felett megölne a bánat. — — —

Hát te ki vagy?

Te is a népnek egyik gyermeke vagy, arcodnak verejtékével keresed kenyeredet, ezen gond foglal el tégedet éjjel nappal.

Te is katolikus keresztény vagy, tehát te is, mint én, tagja vagy Jézus igaz egyházának, birtokosa vagy az általa hirdetett üdvezítő szent hitnek. Egyházadat, hitedet szereted, mint szerették őseid; tudom rólad, hogy a szeretet üdvezítő szent hited, s anyaszentegyházad iránt szivedben mély gyökeret vert, s azért tudom rólad azt is, hogy a kereszt árnyékában akarsz egykor a sirban pihenni te is, mint a kereszt oltalma alatt pihennek szüleid, őseid; — de a kenyérkeresés gondja úgy elfoglal téged, hogy nincs időd, nincs talán módod, alkalmad körül nézni a világon, szétekinteni itthon a magyar hazában, és így nem tudod, mi történik egyházzal, melynek tagja vagy, mi történik vallásoddal,

melynek vigasztalásai nyujtanak neked erőt az élet terhei elviselésében, és reményt az örök életre.

És végre te is magyar vagy, és büszkélkedel abban, hogy magyar vagy. Tudod, hogy a magyar hazának földjén kívül nincsen számodra hely, a magyar haza szent földjén neked élned és halnod kell.

Látod tehát, tudom, hogy te kedves olvasóm, ki vagy! Testvérem vagy, hitsorsosom vagy, honpolgártársam vagy. — Igen mi testvérek, hitsorsosok, honpolgártársak vagyunk!

Most már ismerjük egymást.

Nemde most már hitelt adsz hozzád intézett szavaimnak? Nemde ébresztő, sürgősen hívó szavaimat most már nem fogod füleid mellett elereszteni? Sokszor csalódtál, tudom, hozzád intézett szavakban. Sokszor rá voltál szedve. — Hanem az igaz testvér az ő testvérét, a hű hitsorsos az ő hitsorsosát, az őszinte polgár az ő polgártársait valjon ámithatja-e? rászedheti-e? megcsalhatja-e?

Vagy tán a sok csalódás után még most is kételkedel?

Eljön a nap, midőn a szivek titkai, szándékai nyilvánosakká lesznek:

Ne szenvedje meg holttestemet gyomrában hazám szentelt földje a kereszt árnyékában, ha ezen ébresztő szavaimban ámitási, csalási szándék vezérel engemet; ne álljak a feltámadás nagy napján Isteni Birám jobbján, ha nem a szent igazságot törekszem előtted feltárni!

Ha mindezek után sem ébredsz, ha hívó szavaimra most sem buzdulsz, — te lássad! — akkor úgy fogsz járni, mint azon elbizakodott nagyságos urfi, — el fogsz késni, kincs nélkül fogsz maradni, azon különbséggel, hogy az urfi a még nem bírt mulandó kincset nem kaphatta meg késedelmeskedése miatt; te pedig a már birtokodban levő örök és hazai kincsedtől fogsz megfosztatni.

De ideje már, hogy szóljak azon kincsekről, melyek veszedelemben forognak.

Nem gondolom, hogy oly kincset vélnél szavaim után birtokodban lenni, mely ezüstből, aranyból gyémántból áll. Nem ilyen kincsről beszélek én. Ezen kincs a te üdvözítő szent hited, vallásod és anyaszentegyházad, mely a mazt Jézustól átvette, hogy őrizze azt és hirdesse, és a te édes magyar hazád. — Igen a te édes magyar hazád is! Mert első szent királyunk István a magyar hazát és alkotmányt a katholika vallásra és egyházra alapította és építette. Sok veszedelemben forgott azóta édes magyar hazánk, tatár török megtámadta azt, és pusztította; belső viszálykodások is tépték azt számtalanszor, de a szent István által tett fundamentum, a katholika vallás és egyház mint gránitkeménységű erős összetartó alap fentartotta azt a mai napig. Most a szent István által rakott grániterős fundamentumot kezdik az ország és alkotmány épülete alól kiszedni, és annak helyébe semmi, vagy csak homokkő alapot rakni. Így össze kell dőlni előbb-utóbb az épületnek. A katholika vallást s egyházat édes magyar hazánkban is elnyomni, és semmivé akarják tenni, de ez maga után fogja huzni az ország és szabadságunk bukását is.

Ezek azon kincsek, melyeket te őseidtől örökségképen kaptál, s melyek most veszedelemben forognak.

Megint kételkedve rázod fejedet kedves hitsorsosom? — Tudom mit gondolsz! — Azt gondolod, hogy az idvezítő Jézus szent Péterre mint kösziklára építvén anyaszentegyházát, azt mondá: hogy ezen anyaszentegyházán a pokol hatalma erőt nem vesz, hogy tehát az anyaszentegyház a reá bizott hitkincscsel együtt a világ végeig fent maradván el nem vesz. Én ebben igazat adok neked. De jegyezd meg jól, hogy Jézus ezt az egész világra kiterjedő anyaszentegyházról

mondá, és ez értelemben a Jézus által alapított anyaszentegyház a reá bizott hitkincscsel együtt csakugyan a világ végeig fen fog maradni. Hanem nem mondotta azt egyenkint az ő anyaszentegyházának egyes részeiről, melyek a világ egyik vagy másik országában léteznek, és így nem mondotta az ő anyaszentegyházának azon részéről sem, mely szent István országában, Magyarországon már ugyan majd 900 esztendő óta fenáll, sőt a világegyháznak egyes országokban létező részeiről, melyek a katholika hitnek nagy kincsét meg sem becsülik, ezeket mondá: „Elvétetik tőletek az Isten országa, és adatik más nemzetnek, mely méltó gyümölcsöket terem — 1900 esztendő alatt, mióta Jézusnak világegyháza, a római katholika anyaszentegyház fenáll, több országon beteljesedett már Jézusnak ezen fenyegető szava. Most ugy állandan a dolgok Magyarországon, hogy a világ Üdvezítőjének ezen fenyegető szava most már édes hazánkra is fordul. Ha jókor fel nem ébrednek Magyarország katolikus polgárai egyházuknak vallásuknak, s ezekben hazájuknak megvédésére, el fog az tőlök vétetni, mert érdemetlenekké lesznek reá.

Ébredj fel testvérem, hitsorsosom, honpolgártársam ! érts egyet, fogj kezet, szövetkezzél többi társaiddal, s védelmezzétek apáitoktól öröklött legnagyobb kincseteket, katolikus vallástokat, egyházatokat, és az ezekben megtámadott édes hazátokat az ezek ellen törekedő engeszteletlen ellen-ség ellen.

De most már tudni akarod tőlem, melyik azon engeszteletlen ellenség, mely tégedet említett legfőbb kincseidről meg akar fosztani? — Megmondom neked ezt is. De hogy jól megértsd az egészet, hosszabban kell neked a dolgot előadnom.

Te kívánod ismerni a te legfőbb kincseidnek ellenségeit,

én hogy ezen kívánságodat teljesítsem, megismertetem veled a szabadkőműveseket. Ezek a te ősi kincseidnek ellenségei. A miket én neked rólok mondani fogok, azokat én mind az ő saját vallomásaikból, könyveikből adom neked elő.

Kicsodák azok a szabadkőművesek?

Azon emberek, kik magukat szabadkőműveseknek nevezik, egy igen veszedelmes társaságnak tagjai. Ezen társaság körülbelül 500 év előtt keletkezett, és tagjai csaknem a legújabb időkig nagyon titkolóztak; féltek a nyilvánosságtól, mert olyasminek véghezvitelére állottak össze, a mi az emberi társaságra nézve a legveszedelmesebb. Ők magukat szabadkőműveseknek nevezik, pedig sem nem kőművesek, sem nem szabadok. Mintha ők Salamon templomának építésére állanának társaságba, azért nevezik magukat kőműveseknek, innét van az, hogy a vakoló kanalat, kalapácsot, bőrkötőt címerüknek tekintik, de azért ők a kőművességgel semmit sem foglalkoznak, tehát valóban nem kőművesek, de nem is szabadok, mert ők magukat a legnagyobb szolgaságnak vetik alá, midőn a társaságba felavattatnak, mint ezt később meg fogod látni.

A szabadkőművesek társasága az egész világon el van terjedve. Minden országban vannak most már szabadkőművesek, így vannak többek között Franciaországban, Angolországban, Németországban, Spanyolországban, Helvétországban, az osztrák birodalomban, és néhány esztendő óta igen sokan Magyarországon is, Amerikának több országaiban. Azon helyeket, hol nagyobb városokban egybe szoktak gyűlni, páholyoknak nevezik.

A szabadkőművesek társasága az egész világon egy, de azért mégis kétféle tagokat lehet benne megkülönböztetni. A tagoknak legnagyobb része ugyanis olyan, kik most már nem igen titkolóznak, tehát ismerhetők, ismereteseek; de vannak

oly tagjai is, kik még most is titokban vannak, kiket még maguk a szabadkőművesek sem igen ismernek. Ezek a legfőbb tagok, ezek kormányozzák a társaságot, a mit ezek akarnak, rendelnek, parancsolnak, azt a többi tagok végrehajtani kötelesek.

A külső vagyis látható szabadkőművességben, mint valamely mesterségnél grádusok, azaz fokozatok vannak. Aki tehát ezen gonosz társaságnak tagjává lett, az előbb inasnak vétetik fel, és csak azután lehetett legény, míg végre mesterré avattatik fel. Ezen három fokozatban vannak az egész világon szabadkőművesek mintegy 8,000,000 (8 millió), ezek közül mintegy 500,000-en vannak olyanok, kik a társaság ügyeit vezetik, vagyis tisztviselők. Ezek mind a külső látható szabadkőművességhez tartoznak; ezek majd mindnyájan megcsalattak, ezek legnagyobb része nem tudja hová vezettetnek, nem tudják, hogy ők csak eszközök a nem látható, s így általuk nem ismert legfőbb szabadkőművesek kezében; ezek többnyire olyanok, mint jó fejős tehének, melyeket tetszés szerint lehet huzni; olyanok mint a trombitások, kik a szabadkőművesség dicséreteit harsogtatják, azt terjesztik. Ezen látható szabadkőművesek az ő páholyaikban esznek, isznak, mulatnak, jó erkölcsökről beszélnek, és többnyire oly dolgokat visznek véghez, melyeket rendesen dicsérni szoktunk, s így a szabadkőművességet a világ előtt jó színben tüntetik fel.

Midőn valaki szabadkőművesnek felvétetik, ezen felvétel mindig bizonyos ceremóniákkal s próbára tételekkel történik, melyek a józan gondolkozású ember előtt nevetségesek; de ezen nevetséges szertartások között van egy rettenetes dolog, és ez az eskü; mert már attól is kinasnak avattatik fel, borzasztó esküt kívánnak, mely ötet a szabadkőművesekhez hozzá láncolja, úgy hogy többé vissza nem

léphet, mert ha a társaságból kilépni akarna, halállal kel-
lene lakolni.

A szabadkőművesi páholyoknak igen szép s csábító ne-
veket adnak, így a Magyarországon létrejött páholyok kö-
zül egyik Árpád, másik Hunyad János, harmadik Szent Já-
nos páholyának hivatik, és így tovább. A páholyokban azon
szabadkőműves, ki a többi között a legfőbb, nagymester-
nek, vagy főtisztelendőnek neveztetik általuk, noha
nem pap, hanem világi ember.

A mit eddig mondtam, az mind a látható szabadkő-
művességről szól. Ezen látható szabadkőművesek háta megett
vannak a nem látható szabadkőművesek, kik már magasabb
fokokhoz tartoznak. Ezek sokkal többet tudnak azon
szabadkőművesi titkos tanítmányból, mely a szabadkőműve-
seket egy testté összeköti, egy célra munkássá teszi, mint
azok, kik a látható szabadkőművességhez tartoznak. — De
még ezen felsőbb fokozatban levők sincsenek mind beavatva
ezen veszedelmes társaság végső céljaiba. Ezen végcélrt csak
kevesen tudják. Ezen kevesek teszik azt, mit a szabadkőmű-
vesség mintegy lelkének lehet nevezni, mely az egész tár-
saságot kormányozza, a társaság végcéljának elérésére an-
nak tagjait vezeti, az e végből teendőket azok elé kiszabja.
A társaságnak lelke még a magasabb fokozatban levők kö-
zül is legtöbbek előtt ismeretlen.

Mire törekednek a szabadkőművesek?

A szabadkőművesek törekvéseinek végcélja nem keve-
sebb, mint minden vallásnak és királyságnak meg-
semmisítése, a világnak fellázítása az Isten
ellen, és a világ üdveztetője ellen. — Az ő titkos
könyvükben ezen mondás foglaltatik: „Az uralkodóknak, val-
lások embereknek meg kell semmisíttetniök. — Ezek ellen

bármit teszünk, az mind jogos és helyes, de irántuk nincsenek semmi kötelességeink. Igen, az ő semmivé-tételükre minden szabad: erőszak, tűz és vas, mérég és tör.“

Tehát minden vallásnak megsemmisítése az, mit a szabadkőművesek célul tűztek ki maguknak; de a katolika egyház és vallás az, melyet legelőbb és leginkább eltörölni szeretnének a föld színéről.

Kételkedel e mondásom valóságán kedves hitsorsosom? — Mindjárt át fogod látni állításom valóságát. — Midőn a római katolika anyaszentegyház mostani látható szentséges feje 9-ik Pius pápa 1869-ik évben December 8-ik napjára az egész katolikus világ püspökeit egyetemes egyházi zsinatra Róma városába egybegyűjté, az Istent gyűlölő szabadkőművesek is Olaszország másik fővárosában Nápolyban egybe gyűltek, és ott arra nézve, a mit tenni szándékoznak, a következő zsinórmértéket állapították meg: „Mi alulirott amerikai, francia, mexikói, német, osztrák és magyar küldöttei a szabadgondolkodásuak nápolyi gyülekezetének a következő alapelveket valljuk és hirdetjük ki: Tekintve, hogy az Isten létezéséről való tanítás minden zsarnokság és gonoszság kutforrása; tekintve, hogy a katolika egyház az Istennek létezését leghathatósabbán tanítja: ennél fogva alulirottak kötelességüknek tartják, a katolika egyházat minden eszközzel gyökerestül, és mielőbb kiirtani.“ Aláírva a fennevezett nemzetek képviselői által: Mata mexikói, Lüdeking az egyesült államok részéről, Óváry magyarországi, Reignand franciaországi, Ricciardi olaszországi követek. — Hogy a szabadkőművesek gonosz szándokát annál inkább átlássad, hozok még több bizonyítékot is. Nem igen régen sikerült a római rendőröknek a szabadkőművesek titkos társulatának levelezéseiből számos iratot felfedezni. Ezen iratok Ségur franciaországi papnak „A f o r r a d a l o m“ című könyvében

vannak kinyomtatva. E most említett iratokban a többek között a következő utasítások és kifejezések is foglaltatnak: „A forradalom csupán azon feltétel alatt lehetséges, ha a pápaság megdöntetik. A külföldi összeesküvések, a francia forradalmak csak kevés eredményre vezetnek, valamig Róma fenáll. Szükséges tehát, hogy minden törekvéseink Róma ellen irányoztassanak. Annak megrontására minden eszköz jogos és szabad, és ha már egyszer a pápa megbukott, akkor a többi királyi székek önmaguktól összeroskadnak.“ Egy más helyen pedig ezen szabadkőművesi utasításokban ez mondatik: „Ami végcélunk ugyanaz, a mi a francia forradalom célja volt: a katolika egyháznak, és magának a kereszténységnek megsemmisítése örök időkre.“

Elég ebből ennyi. Ezekből is átlátod kedves hitsorsosom, hogy a szabadkőművesek gonosz szándéka te ellened, a te hited és egyházad ellen van főképen irányozva. És tudnod kell azt is, hogy ők ezen céljuk, eléréséhez nagyon közelednek. Értsd meg, nagyon közelednek! Azért közelednek, mert a szabadkőművesek társulata mintegy 50 év óta borzasztóan erős és hatalmas. De mi által oly erős és hatalmas?

Mi által oly hatalmasak a szabadkőművesek?

Ha a következőket figyelemmel átolvasod, katolikus polgártársam, át fogod látni, hogy az ő erejük, hatalmuk hat forrását: a titoktartás, összetartás, egyetértés; vak s kényszerített szófogadás a kapott parancsolat végrehajtásában; ravaszság; és pénz teszik.

1. Midőn valaki a páholyban az egybehívott szabadkőművesek előtt a nagymester által szabadkőműves-inasnak felvétetik, mindjárt az első próbáratételnél megmondatik

neki, hogy kötelessége a szabadkőművesség titkairól egészen hallgatni.

Ez is mondatik neki: „Ha ön minket meg akar csalni ne higye azt, hogy az önnek sikerülni fog; jobb lenne ha ön tüstént visszalépne, még most szabad ön. Ha mi az ön hűtlenségéről meggyőződünk, az önnek vesztére lenne, és kétszen lehetne rá, hogy a napvilágot többé soha sem látja.“

Ez alkalommal azt is kívánják tőle, s neki meg kell ígérnie, hogy a társaságért, ha azt kívánni fogják tőle, kéz utolsó csepp vérént ontani.

Miután ezeket mind megígérte, a következő borzasztó esküt kell letennie: „Esküszöm a minden világ építő mesterének nevére, hogy én a szabadkőművesség titkait, jeleit, fogadásait, szavait, tanításait és szokásait soha el nem árulom, és hogy azokról örökre hallgatni fogok. Ígérem, és esküszöm az Istenre, hogy soha semmit abból sem írás, sem jelek, sem szavak, sem tagmozgatások által el nem árulok, soha semmit nyilvánosságra nem hozok abból mi eddig velem közöltetett, és a jövőben velem közöltetni fog. — Kötelezem és alávetem magamat a következő büntetés kiállítására, ha valaha szavamot megszegném: tüzes vassal égettessenek meg ajkaim, vágattassanak el kezeim, szakittassék ki nyelvem, vágassék el nyakam és függesztessék fel holttetemem valamely páholyban, mialatt egy ujtág felvételik, hűtlenségem gyaláztatára, és mások elrettentésére; azután égtessék el, és halmvai bocsáttassanak szélnek, hogy árulásomnak semmi emléke ne maradjon.“

Ezután a jelen levő szabadkőművesek meztelen kardjikat szívének irányozva ezt kiáltják: „Halál az árulóra.“ A nagymester pedig e szavakat intézi hozzá: „Ha ön a szabadkőművesség ügyét valaha elárulná, akkor nincs a világnak

az a szöglete, mely önt megvédené e boszuállásra ragadott fegyverektől.⁴

Ugyanezen esküt meg kell neki ujitania akkor is, midőn mesternek avattatik fel.

2. Nagy vigyázat van arra a szabadkőműveseknél, hogy ezen esküt a tagok megtartsák. Ha észreveszik, hogy valamely felavatott tag a társaságba lépését, esküjét megbánva tőlök visszavonulni, menekülni akar, vagy ha a szabadkőművesi titkok elárulásának gyanujába jön, akkor azt irgalom nélkül kivégezik. E részben borzasztó titkos utasításai vannak, melyek szinte felfedezettvén tudomásunkra jutottak. Ezen utasításoknak cikkelyeiből kiírok négyet:

„30. §. Azok, kik a titkos társulat parancsainak nem engedelmeskednek, vagy a titkokat elárulják, irgalom nélkül meggyilkoltatnak.“

„31. §. A titkos törvényszék szabja ki a büntetést, és kijelöl egy vagy több megbízott tagot, azt haladék nélkül végrehajtani.“

„32. §. A mely tag vonakodik ezen büntető ítéletet végrehajtani, az esküszegőnek tekintetik, és mint ilyen rögtön megöletik.“

„33. §. Ha a bűnös elillan, akkor az szünet nélkül mindenfelé üldöztetik, és egy láthatlan kéz által kell megöletnie, ha mindjárt édes anyjának kebelén, vagy az Isten oltáránál is.“

Látod tehát ezekből katolikus honpolgártársam, hogy ha valaki a szabadkőművesek közé egyszer belépett, akkor azon átkozott eskü által mintegy megkötözött kezekkel és lábakkal adja át magát egy elrejtett hatalomnak, melyet nem ismer, és ismerni soha sem fog, mely titkos hatalom vele gyilkoltat, és neki gyilkolnia kell, mely titkos hatalom vele isteni és emberi törvényeket áthágat, — és ha szót nem fo-

gad, meg kell halnia. Tehát a szabadkőműves nem szabad, hanem a legszerencsétlenebb rabszolga.

3. Még más körülmény is van, mely a szabadkőművesek hatalmát növeli. Ez pedig abban áll, hogy a szabadkőművesek iparkodnak magas rangu személyeket, gazdagokat, nemeseket, hercegeket, uralkodókat maguk közé felvenni. Ezeket is elámitják ők a szép és kedves külső szín által, de a társaság főbb titkaiba, végső céljaiba nem avatják be őket. Őket mintegy csalogató cégérül teszik a társaságba még be nem lépett emberekre nézve, a társaságra nézve pedig pártfogókká, védnökökké. Az ily hatalmas urak csak a külső látható páholyokba vétetnek fel, de a titkos páholyba nem.

Ezeket is mind a szabadkőművesek írásaiból tudjuk. Azon szabadkőművesi titkos iratokban ugyanis, melyek ez előtt 50 évvel XII. Leo pápa alatt a római rendőrség kezeibe jutottak, többek között a következők is olvashatók: „Ha közönséges polgár vétetik fel a páholyba, jó; de egy herceg még jobb. A főpáholy óhajtja, hogy ez vagy ama ürügy alatt a mennyi csak lehet, annyi herceg és gazdag vonassék be a szabadkőművesi páholyokba. Olaszországban, sőt más országokban is vannak sok oly magas állásu emberek, kik dicsőségüknek tartják, ha a szabadkőművesi bőrkötőt és vakoló kanalat megkaphatják. Hizelegjetek az ilyeneknek, hozzátok őket a páholyokba; a főpáholy majd meglátja később, hogy mire használhatja fel őket. Oly herceg, ki nem vár királyságot, ternó rcánk nézve. Ilyen sok van. Tegyétek őket szabadkőművesekké. Az ily hercegek az ostobák számára jó lép vesszők lesznek. E szegény hercegek a mi ügyünket fogják előmozdítani, míg ők azt hiszik, hogy a maguk ügyén fáradoznak. Ők igen gyönyörű címtáblaul szolgálnak.“

Egy másik titkos iratban pedig ez foglaltatik: „Az uralkodó fejedelmeknek belépte a páholyba, nagyon szerencsés esemény, ők a szabadkőművesekre nézve nagyon becsesek részint gazdagságuk, részint megmérhetlen nagy befolyásuk által. Mert a titkos társulatok nagyon függenek a magasabb ranguak lelki állapotjától. Ott ugyanis, hol az uralkodó fejedelem rossz indulattal van a szabadkőművesek iránt, nem igen emelkedhetünk magasra, de ha a királyi udvarnál reánk nézve kedvező szellő emelkedik, akkor kifejezett vitorlákkal lehetséges a haladás. Maradjanak az uralkodók, a mi páholyainknak ezen magas vendégei, továbbra is némák és tétlenek.“

És valóban a szabadkőműveseknek sikerült különféle időkben, igen sok gazdagot, főnemest, herceget és fejedelmet hálójokba keríteni. De midőn ezek a páholyokban felvétettek, csak az alsóbb fokozatban maradtak, a végső titkos gonosz célukba nem avattattak be. Ők a szabadkőművesi páholyokban csak mulatságra láttak alkalmat, és úgy tekintették azokat, mint a vigságnak, művelődésnek, előhaladásnak alkalmas helyét, mert a nagymesterek ilyenekül tüntetik fel előttük a páholyokat, a valóságot pedig, minden vallásnak és királyságnak lerontását, előttük gondosan elrejtik; és így a szabadkőművesek a hercegeket és uralkodókat arra használják fel, hogy az ellenök elrejtett titkos vállalatokat nevökkel, és magas méltóságukkal elföldjék, s ezt hathatós pártfogásukkal elősegítsék, vagyis más szavakkal, hogy saját sirjukat megásni segítsenek.

Most már tudvalevő dolog, hogy többek között Napoleon, a bukott francia császár, a hannoveri király, a svéd király szabadkőművesek. A porosz király, vagyis mostani né-

met császár az egész németországi szabadkőművesség fő védnöke.

4. Főlemlitem még a tömérdek pénzt, mely által hatalmuk borzasztóan növekszik. A lefoglalt titkos levelezésekből tudjuk, hogy minden tehetősebb ember, midőn szabadkőművesi inasnak felavattatik, nagyobb összeg pénzt (50 frt) ad a gonosz társaságnak, melynek tagja lett; továbbá minden szabadkőműves — kivéve az igen szegényeket — hónapokint 1 frankot, azaz 1 váltó forintot, vagyis a mi mostani pénzünk szerint 40 krt., — tehát esztendőnkint 4 frt 80 krt ad a társaság pénztárába. Évenként tehát a 18 millió szabadkőműves összead mintegy 30 millió forintot a felforgatás céljaira.

Látod katolikus honpolgártársam! ezen borzasztóan hatalmas társaság törekszik a te katolikus hitedet és egyházadat semmivé tenni.

Minő eszközöket használnak a szabadkőművesek céljaik elérésére?

Most megismertetem veled kedves hitsorsosom azon eszközöket, melyeket a szabadkőművesek borzasztóan hatalmas társasága a katolika egyháznak és vallásnak kiirtására felhasznál.

Mindenek előtt két megjegyzésemre vigyázz. Első megjegyzésem az, hogy a szabadkőművesek az eszközökben nem válogatnak, készek a legnagyobb bünt elkövetni, csak hogy céljaikat elérjék. — Láttuk ezt már előbb saját írásaikból. Második észrevételem az, hogy a szabadkőművesek fortélyosok, ravaszok, álnokok szándékaik kivitelében. A szabadkőműves ugyanis nem mutatja magát ellenségednek, mert tudja, hogy akkor nem hinnél szavainak, hanem sokszor sok dologban jóbarátodnak, jóakaródnak színleli magát, hogy

tetszésedet és közreműködésedet megnyerje, és ha ő a te beleegyezésedet megnyerte, akkor oda viszi a dolgot, hogy tégedet te magad által tegyen tönkre; oda viszi a dolgot, hogy legdrágább kincsedet te magad adod az ő kezeibe. — A szabadkőműves előtted az I-tent is emlegeti, és vallásosnak mutatja magát, mert ha megvallaná, hogy Istent nem ismer, akkor az emberek felzudulnának ellene. De lássuk már főbb eszközeiket.

I. Egyik fő eszköz gonosz céljaik elérésére az, hogy a gyermekeknek nevelését az iskolákban az egyháznak felügyelése és vezetése alól kivegyék, és egészen a maguk kezébe vegyék át. Tudják ők azt jól, hogy annak kezében van a jövő, a kinek kezében van a gyermekek nevelése az iskolában. Míg az egyház vezeti a hivekkel egyetértve a fiatal sarjadéknak nevelését az iskolában, addig az ellenség ezeknek és a felnőtteknek szívéhez nem igen férhet hozzá, mert a többi tanulmányok mellett Jézus Krisztus tanítása, az üdvösség tudománya is ideje korán, s folytonosan és kellőképen beplántáltatik a megkívántató tanítás, gyakorlás, nevelés által ezeknek szívébe, s folytonos ápolás által abban gyökeret ver; és ezen vallásos tanítás s nevelés lesz életükön át az ő irányadójuk, vezetőjük. Ezt pedig az egyház elenségei semmiképen sem akarják, mert így az üdvezítő vallásban kellőképen oktatottaknak sem eszéhez sem szívéhez nem férhetnek, nem ámithatják, nem bolondíthatják el őket. Tehát ők a dolgot megfordítani törekednek, vagyis azt akarják, hogy az ők tanításaik verjenek gyökeret a növendékek szívében, s az ő tanításaik legyenek nagyobb korban is vezetőjük. Mit tesznek tehát ők a végből, hogy a dolog így az ő kedvök szerint megváltozzék? — Az iskolákat iparkodnak kezeikbe keríteni.

Lássuk, valjon úgy van-e a dolog? — Főnnebb említtem már, hogy akkor, midőn 1869-ben Rómában a ka-

tholikus világ püspökei egyetemes zsinatra egybegyültek, a szabadkőművesek is ezen Krisztus tagadók mintegy ellenzsinatot tartottak, és ott többek közt ezeket is határozták: „Az egyház ellenében a szabad, közös iskolát kell behozni. Nyilvános iskolák alapítását elő kell mozdítani, hogy a jó oktatás és nevelés biztosítva legyen mindenki számára, és távol tartani ezen nyilvános iskoláktól minden hitfelekezeti és vallásos bőfolyást.“ Ez már azután világos beszéd kedves katolikus honfitársam! — Jó oktatásnak, jó nevelésnek mondják a vakoló kanalas atyafiak azon oktatást, melyből a vallás, Isten, Krisztus ki vannak zárva, és azt mondják, hogy olyan iskolákat kell behozni a községckbe, hoi az egyháznak befolyása nincs, s honnét a vallástanítás ki van zárva, vagyis közös iskolákat.

Azt mondod talán erre kedves magyar hitsorsosom, hogy a mi közös iskoláink nem ilyenek, mert ezekből a vallástanítás nincs kizárva. — Erre én neked azt mondom, hogy nincs ugyan a vallástanítás most még a közös iskolából kizárva, de már most is igen szűk korlátok közé van az szorítva. Vizsgálj csak egy kissé magad is a dolgot, ha nálatok talán közös iskola van, és át fogod látni mondásom valóságát. Az idő és hely rövidege miatt nem tehetem most azt, hogy a közös iskolát összehasonlítsam a katolikus iskolával, ha ezt tehetném, világosan átlátnád a közös iskola veszedelmes voltát. Itt csak arra figyelmeztetek, édes barátom, hogy ne csak a jelen időt, és a közös iskolák jelenlegi állapotát tekintsed; hanem nézz előre, nézz arra, a mire az ut ki van már nyitva az által, hogy ha az iskola közössé van téve. A cél az, hogy a vallástanítás egykor az iskolákból kirekesztessék, erre pedig az ut ki van már nyitva az által, ha közös az iskola, mert a közös iskolában a világi hatalom parancsol. — Hogy a közös iskolákban most né-

mely helyen még megtürik a vallástanítást, a feszületet, szentek képeit, imádságot, s más egyéb a valláshoz tartozó dolgokat, ez csak azért van, hogy elaltassák a könnyen hívő katolikusokat. Az egyház ellenségei azt tartják, hogy most eleinte, mint mondani szokták, szőrmentében kell sok dologban a katolikusokkal bánni, mert ha látnák, hogy a vallás és ehhez tartozó dolgok az iskolából kizáratnak, bizonyára felébrednének, felriadnának a közös iskolás katolikusok, és a közös iskolát községükből kiküszöbölnék. De ha esztendőök multával a közös iskolák jobban megerősödnek községtekben, akkor két oknál fogva nem lehet orvosolnotok a dolgot; először azért, mert a közös iskolák majd elévülnek, az az bizonyos esztendőök lefolyása után nem lesz jogotok a közös iskola ellen felszóllalni; másodsor pedig azért, mert a mostani iskolai sarjadék a közös iskolai hiányos vallástanítás által a katolika vallás iránt elhidegül, s akkor az egyház ellenségeinek könnyebb lesz minden vallástanítást kizárni az iskolából.

A malteros atyafiak iparkodnak ezen most említett céljukat most még eltakarni, ezért a közös iskolának szép kecsegtető, csábító szint, és nevet adnak, hogy bele vigyenek benneteket a csaptatóba, hogy rá csaljanak benneteket a horogra. Nemde katolikus barátom, ha a horgot csak úgy vetted a vízbe, a mint van, a hal nem kapná be, s te nem fognál halat. Hát mit teszel, hogy horgoddal halat foghass? — Csalogató ételt teszel a horogra nemde? például gilisztát, és így eltakarva vetted a vízbe. A hol csak a kedves ételt látja, a horgot pedig nem; — bekapja a kedves ételt, de egyszersmind a horgot is elnyeli, és te megfogtad a halat. — A közös iskolának sem adják az ő igazi nevét a mi ellenségeink, nem nevezik vallás nélküli iskolának, mert így a meztelen horgot nem kapjátok be; hanem csalogató ételt huz-

nak rá, községi iskolának nevezik, mintha az ily iskola a község kezében volna. Pedig épen ellenkező történik, mert ha iskolátokat közössé teszitek, akkor iskolátokat a miniszter és tanfelügyelő kezeibe adjátok, ezek pedig lehetnek a katolika vallásnak ellenségei is. Csak akkor marad az iskola valóban kezeitekben, ha az katolikus iskola marad, mert ez esetben a katolikus lakosok által választott katolikus iskolaszék intézi az egyház vezetése alatt az iskola ügyeit, s így szent vallásunk ellenségei iskoláinkban gyermekeink katolikus nevelésében nem okozhatnak kárt.

Nemde most már érted katolikus honfitársam, hogy mért törekeshnek a katolika egyház ellenségei iskoláitokat szép szín alatt általatok közöseké tétetni? Azért, hogy az iskolákat, s az iskolába járó gyermekeket lassankint egészen hatalmukba kerítsék. Ők akkor majd gondoskodnának arról, hogy a vallást sziveikből egészen kitépje.

II. Egy második fő eszköz, melyet a szabadkőművesek céljaik elérésére felhasználnak abban áll, hogy törekednek az ő saját embereiket azon állásokba, hivatalokba bejuttatni, besegíteni, a hol a községeknek, vármegyéknek, országoknak ügyei és sorsa felett határoznak. Rajta vannak, hogy a királyok udvaraiba, főméltóságokba, miniszteri székekbe szabadkőművesek jussanak. Arra is nagyban iparkodnak, hogy az országgyűlésre követekül vagy szabadkőművesek választassanak ez emberek által, vagy legalább olyanok, kik a szabadkőművesekkel egyet értenek. Erre azért iparkodnak oly nagyon, mert ha az országgyűlésen a követek nagyobb része szabadkőműves gondolkozású, akkor az egész országban lakó katolikusokra nézve könnyen hoznak sérelmes, elnyomó törvényt. Innét van az, hogy ők a követválasztásoknál minden eszközt, kortesfogásokat, rágalmozást, vesztegetést felhasználnak, csak hogy

magukhoz hasonló szörű embereket választassanak meg, az elámitott választók által képviselőkül az országgyűlésre.

III. Az is fontos dolog náluk, hogy a városokban, sőt nagyobb falvakban is olvasó társaságokat, köröket hozzanak létre. Azután rajta vannak, hogy az ily körökbe minél többen írassák be magukat. Ez magában véve helyes és jó, mert a mai világban olvasás és tanulás nélkül valamire való ember el nem lehet. De a mit olvas, és az olvasás által tanul, ne legyen olyan, mi az Isten törvényeivel ellenkezik, és a megállapított törvényes rend felforgatására vezet, tehát a mi neki magának az olvasónak testi lelki kárára és vesztére van. A szabadkőművesek pedig ily veszedelmes olvasmányokat adnak a becsalogatott körbeli tagnak, mert az ily körök leginkább oly ujságlapokat, oly könyveket hozatnak, melyeket a katholika egyház ellenségei irnak; az oly olvasmányok, melyek az igazságot mondják a katholika vallásról, egyházzól, nem találhatnak utat az ily körökbe. — Az ily köröknek tagjai majd mind ellenségei nyíltan vagy titokban a katholika egyháznak; vagy ha akkor, midőn tagjai lettek a körnek, még jó fiai voltak az egyháznak, az ott előforduló gonosz beszédek, és rontó olvasmányok által, nagyobb részben elfajult fiaivá, sőt ellenségeivé lesznek.

IV. Gonosz szándékaik kivételére egyik leghathatósabb eszközük a szabadkőműveseknek az, hogy titeket papjaitoktól elidegenítenek. Közöttetek és lelkipásztoraitok között mintegy választó falat húznak. Miért teszik ők ezt? Azért teszik, mert ők jól tudják, hogy a lelki dolgokban, vagyis egyházi, vallási és nevelési ügyekben a ti első természetes, s legjobb, és legőszintébb tanácsadótok nem más, mint a ti lelkipásztoraitok. Ezek vezetése mellett ti a most mondott ügyekben, a jó és helyes ösvényen, és a legbiztosabban ha-

ladtok, az ő zászlójuk alatt el nem tévedtek. Mig ti papjaitokban biztok, mig ti ezeknek szavára hallgattok, mig velük együtt működtek, addig haszontalan az ellenségnek minden törekvése, addig ők céljaikat el nem érik; mert ti lelki pásztoraitokkal egyetértve olyanok vagytok a szabadkőművesek ellenében, mint az erős és bevehetetlen bástya az ellenség ellenében.

De ha ők oda vihetik a dolgot, hogy ti papjaitokban többé nem biztok, az ő tanácsaikra többé nem hallgattok, az általuk tanácsolt uton többé nem mentek, velök egyetértve többé nem működtek, sőt még inkább ellenök dolgoztok: akkor bizonyára elérkezett az idő, melyben a ti legnagyobb ellenségeitek lesznek a ti vezéritek. És csak ezt akarják ők elérni. Mert ha tanácsaikkal ők vezetnek titeket észre sem fogjátok venni, midőn ők ámitásaikkal, hamis fogásaikkal oda juttatnak titeket, a hol magatok ássátok meg, a sirt a ti legszentebb ügyeiteknek; és a hol már majd késő lesz az általatok is akkor észre vett hurokból, hálóból kibontakozni. De azt mondja a példabeszéd: késő bánat, eb gondolat. Akkor sirathatjátok majd könnyen hiedékenységeteket, de későn lesz.

Nem üres beszéd ez, kedves hitsorsosom! — Avagy honnét származik azon sok hazugság, ráfogás, rágalom, gyalázás, csufolás, gunyolás, melyeket az ujságlapokban, naptárokban, s más nyomtatványokban a ti lelkipásztoraitok ellen, elkezdve a római pápától, az egyház fejétől le egészen a legszegényebb káplánig néhány esztendő óta olvasni lehetett? — Az mind a ti ellenségeitektől származik, és pedig azért, hogy ti azokat olvassátok, és elhigyjétek; azután sziveitekből a tiszteletet, bizodalmat irántuk kivessétek; tőlök elforduljatok, és a ti ellenségeitekhez forduljatok, és őket kövessétek.

És látod katolikus barátom! a szabadkőművesek, s velök egyetértő egyéb ellenségeitek az ily ráfogásokkal, gunyolódásokkal már igen sokra mentek. Mert sok gyengébb felfogásu ember, azon gyalázatos rágalmaknak hitelt adott, lelkipásztortól elidegenedett, és akkor, midőn sok nagy dolokban kellett határozni, nem az ő lelkipásztorának jó szándéku s jóra vezető tanácsa után indult, hanem az ámitó, ravasz ellenség szavát vette zsinormértékül, és saját maga ellen dolgozott. Nem így lett-e sok helyen az iskola közössé? — Nem így választatta k-e némely helyen a katolika egyháznak ellenségei képviselőkül éppen a magyar katolika egyház önkormányzati ügyében. Nem így módon választattak-e eddig éppen katolikusok által sok helyen az országgyűlésre követekül olyanok, kik inkább ma szeretnék a katolikus hitet és egyházat semmivé tenni, mint holnap?

Haladnak-e előre a szabadkőművesek gonosz céljaik elérésében?

Semmi okunk sem volna aggódni, és féltetni a magyar katolika egyházat, és evvel együtt a magyar nemzetet, ha a szabadkőművesek gonosz szándéku társulatának eddigi munkálkodása sikertelen maradt volna. De éppen ellenkezőleg áll a dolog, mert ezen gonosz társaság nagyon előre haladott már az ő céljához. Rettenetes dolgokat vitt már véghez e társaság. Kimondhatlan sok kárt, fájdalmat és keserüséget okozott már e társaság.

Akadtak-e társaságnak tulságosan buzgó tagjai, kik most már félre teszik a titkolódzást, és miután nagyra nőtt erejük érzetében nem félnek, még dicsekednek is az ő saját hírlapjaikban azokkal, miket a szabadkőművesek eddig már

véghez vittek. Így dicsekednek azzal, hogy a szabadkőművesek társasága az, mely okozta azon nagy vallásháborgatásokat, melyek mintegy száz esztendő óta az egész világon ugyan, de mégis leginkább Európában rémülésbe hozták az embereket. Dicsekednek, és dicsekedésüket még bizonyítékokkal is erősítik, hogy azon hitetlenséget, és istentagadást, mely mintegy 100 év óta lábra kapott, a szabadkőművesek hozták létre. — Dicsekednek, hogy a francia forradalmakat, és a többi országok forradalmait is ők okozták, és hogy a nagy francia forradalomban az akkori királynak XVI. Lajosnak kivégeztetésével a halálos döfést ők adták meg. — Nyíltan bevallják, és dicsekednek vele, hogy a szabadkőművesek, a katolika vallásnak és egyháznak megsemmisítésére Olasz, Német, Osztrák, Belga, Spanyol, Portugál országokban már igen sokat tettek, és annak semmivé tételét csendességben már nagyon előkészítették. Dicsekednek, hogy mindenfelé elfoglalták a legbefolyásosabb méltóságokat; minden hadseregben, a legfelsőbb országos testületekben, bizottságokban megvetik lábaikat; a legtöbb hírlap az ő kezeikben van; ők adják a legtöbb kormánynak azon irányt, a melyet ők okoznak. — Szüntelen azt hangoztatják Félre az egyházzal, sem pap, sem Krisztus, sem Isten nem kell többé.

Rövid idő előtt a szabadkőművesek ujságlapjában ez volt olvasható: „Csalhatatlan jelek bizonyítják, hogy közel van a nap, melyen a szabadkőművesség az ő hatalmát és befolyását döntőleg ki fogja mutatni az egész világ előtt. A szabadkőművesség naponkint előbbre halad, és nyilvánosan működik. Most már letépi a titkolódzást, melybe más időkben a kényszerűség miatt burkolóznia kellett.“

Proudhon egyik fő szabadkőműves és istentagadó nyíltan kimondja; hogy „a szabadkőművesség, sem Istenről, sem

vallásról nem akar tudni semmit, hanem az Istent és vallást az embereknek mind neveltetéséből, mind családi nyilvános szokásaiból, mind életéből, mind halálából ki akarja küszöbölni.“

És csakugyan gyönyörködve dicsérik mindenfelé a szabadkőművesek az isten tagadó könyveket, naptárokat, ujságlapokat; és minthogy ezeket számtalan ember olvasta, és ezek nagyobb része elhiszi mindazt a mi bennök foglaltatik: innét van, hogy igen sokan a katolikusok közül is vallástalanokká, a katolika egyház üldözőivé lettek, és naponkint lesznek.

Minthogy a szabadkőművesség ily istentelen társaság, az anyaszentegyház látható fejei a római pápák mindazokat, kik a szabadkőművesek istentelen társaságának tagjai, a római katolika egyháznak kebeléből kizárták.

A te ősi kincseidnek, vagyis vallásodnak, egyházadnak s nemzetednek ellenségeit ismertettem meg veled kedves magyar katolikus honpolgártársam azokban, a miket neked eddig a szabadkőművesekről mondtam. Hosszadalmas voltam ugyan mint a szentiván éneke, és talán unalmas mint a tollfosztás, de el kellett neked mind ezeket mondani, és neked ezt mind el kellett olvasnod, ha ellenségeidet voltaképen ismerni akarsz. — És ha figyelemmel elolvastad, köszönetet mondok neked, mert látom, hogy a dolgot nem veszed csak úgy fél vállról; látom, hogy felismered a nagy veszedelmet, melyben a te ősi kincseid forognak. És ha akarsz a szabadkőműveseket, és azoknak fondorkodásait még bővebben és világosabban átlátni, ajánlok neked két olyan kis könyvecskét, minő ez, a melyet most olvasol. Ne ijedj meg a kis

költségtől, mert ha lapos is erszényed, kevésbe kerül azoknak megszerzése. Az egyiknek címe ez: Hadd lássuk őket, már tudniillik a szabadkőműveseket. Ára 30 kr. — A másiknak címe pedig ez: A római kérdés ára 10 kr. — Mind a kettő megrendelhető Hunyadi Mátyás könyvintézetében Pestről — akármelyik postahivatalnál utalvány mellett ha az ára a posta-hivatalnál lefizettetik.

Azt is kell még tudnod katolikus barátom, hogy a szabadkőművességnek két veszedelmes sarjadéka van. Az egyik az úgy nevezett Internationale, vagyis magyarul: a munkások nemzetközi egyesülete. Ugyanis a különféle nemzetbeli mester emberek közül, és a fabrikákban dolgozó emberek közül sokan társaságba állottak össze úgy hogy a különféle országokban lakó ily emberek és társaságok egymással összeköttetésben vannak az egész világon. Ezek is bizonyos mennyiségű pénzt adnak esztendőnkint össze. — Vannak nekik igazgatóik, kik a társaság ügyeit vezetik, kik a tagoknak parancsolnak, és a kiknek a tagok engedelmessékednek. Ezeknek célja az emberi társaságot felforgatni, és az Istent az ő trónusáról leszeríteni. Isten elleni társaság ez is. A mi borzasztóságok a múlt 1871-ik évnek tavaszán Páris városában történtek, a szabadkőművesek és az Internationale tagjai okozták. Nálunk Magyarországon is Pesten be akarják magukat fészkelni.

A szabadkőműveseknek másik sarjadéka az úgynevezett Nazarenusok. Ezeknek sem kell sem egyház, sem világi felsőbbség. Ártatlan embereknek látszanak lenni; ők maguk sem tudják azt, hogy mire használják fel őket az előtők ismeretlen vallásszerzőik, de már az ő vallásuk olyan természetű, hogy ha azt az emberek elfogadnák, akkor szép csendesen Jézus üdvözítő vallását s egyházát és a világi

kormányzást kiszorítanák a világról. Leginkább az alsó néposztályból kerítik ezek a vigyázatlan embereket hálókba.

Most emeld fel szemeidet katolikus polgártársam, nézz körül és szemléld azokat, miket a te legfőbb kincseidnek ellességei más országokban is, de főképen édes Magyar hazánkban eddig is már véghez vittek. Előbb megértetted, hogy ők maguk dicsekednek a nagy előmenetellel, melyet a katolika egyház és vallás megrontására már tettek. Ne vedd ezt hiu dicsekedésnek, és haszontalan fitogtatásnak az ő részükről, mert a valóságban is úgy van az, a mint ők a dicsekedő szavakban mondogatják. Te kedves barátom, erre eddig nem ügyeltél, nem értél rá a kenyérkeresés gondja miatt, nem is volt tán alkalmad, vagy hozzá módod, hogy az ujságlapokban azt bővebben olvashattad volna. De azért, mert te eddig a te vallásodnak, egyházadnak nagy elnyomatásáról és veszedelméről semmit sem, vagy csak igen keveset olvastál vagy hallottál, ne gondold ám, hogy a te szent vallásod és egyházad nincs nagy veszedelemben. — Bár ne volna úgy, akkor nem iparkodnám tégedet felriasztani; nem zavarnám békeséges nyugalmaidat. De kell hogy felriadj, kell hogy felriadjanak, veled együtt katolikus lakos társaid is. És én hiszen, hogy fel fogsz riadni te is, fel fognak riadni katolikus társaid is, ha azok után, miket eddig megértettetek, — meg szemléltetek és sziveitekre veszitek azokat, mik a katolika vallás és egyház ellen annak ellenségei által már eddig is végbe vitettek:

Az anyaszentegyház látható feje, a római pápa leginkább üldöztetik. Azon kis országot, melyet az isteni gondviselés intézkedéséből a római pápák ezer esztendőnél régeb-

ben, és a legigazságosabban birtak, Jézus Krisztus helytartójától a szabadkőművesek erőszakosan elvették; még Róma városát is elvették tőle; és csak az egyedüli házat, melyben szent Péter temploma mellett lakik, hagyták meg neki; de ezen házból sem mehet ki, mert ha kimenne, akkor a gonosz szándéku, s ellene fölbőszített söpredék, Rómába csődített idegen népség által szentséges személye bántalmaztatnék.

— A s z e n t s é g e s A t y á t tehát most úgy kell tekintenünk, mint a szabadkőműves olasz királynak rabját. És mit akarnak a szabadkőművesek ezzel elérni? Azt kedves barátom, hogy a római pápa mint a katholika egyháznak feje ne kormányozhassa szabadon az anyaszentegyházat, ne hirdethesse függetlenül a Jézus által reá bízott szent hitet. Mig a római pápának az ő kis országa megvolt, addig egyik királynak sem volt alattvalója, tehát nem függött egyik királytól sem, tehát szabadon és függetlenül kormányozta az egyházat. Ezért volt szükséges neki azon kis ország! Most pedig az ellenséges talián királynak ő nem csak alattvalója, hanem rabja is. Ő még levelet sem irhat, vagy irathat szabadon az egyház püspökeihez. — Azt hiszik a szabadkőművesek, hogy ha az egyháznak feje lenyügöztetik, elnyomatik, semmivé tétetik, akkor ők a többi tagokkal könnyebben elbánnak; ha semmivé teszik a fő pásztort; akkor a többi pásztorok és nyáj elszélednek. Ezért van, hogy a fő támadást a fő ellen intézik.

De a többi részeiben is Olaszországnak üldözik a püspököket, papokat; őket jogaiktól megfosztják, gunyolják, gyalázzák, földön futókká törekednek őket tenni. A pápa által kinevezett püspököket a vakoló kanalas ministerek nem akarják elismerni püspökökül.

Németország több részeiben is nagy üldözés indítottatott a katholika egyház ellen. Bismark herceg valóságos hadat izent a katolikusok ellen.

Spanyol, Portugal, Helvétországokban sincs különben. Mindenütt jogaitól, vagyonától fosztatik meg az egyház; a vallás és annak szolgálai elnyomatnak, gunyoltatnak a szabadkőművesek által.

A többi országokat nem említem, csak Magyarországról akarok még szólni. — A két utolsó országgyűlésen oly törvényeket hoztak, melyek tág utat nyitnak arra, hogy a magyar katolika egyházat, és a katolikus nevelést annak ellenségei könnyen megtámadhatják. És a népnevelésről hozott törvény nyitotta uton a katolikus nevelés a közös iskolák által valóban is megtámadtatott. — A katolikus vallástanítás korlátok közé van szorítva, s mintegy bilincsekbe verve; a püspökök, kik a katolikus egyház határozatát hirdetik, büntettetnek. — Az autonómiát, vagyis a magyar katolika egyháznak önkormányzatát életbe lépni nem engedik, mert tudják, hogy ha ez életbe lépne, akkor a magyarországi katolikusok egygyé, és így erősekké lennének; pedig éppen ez az, mitől a katolika egyház ellenségei rettegnek. — Nem akarják, hogy a katolikus fundációk vagyis országos alapítványok a magyar katolika egyház kezelése alá jöjjenek. Ily országos alapítványok az ugynevezett tanulmányi alap, továbbá az ugynevezett vállásalap. Ez a két alapítvány milliókra megy, és csak a katolikus iskolákra s templomokra van szánva. Ha ezen két alapítvány a magyar katolika egyháznak kezelése alól nem vonatnék el igazságtalanul, hanem annak, mint azt az igazság kívánja, átadtnék, akkor alig volna szükséges, hogy mi katolikusok iskoláinkra költekezzünk. Azon sok millióból álló tanulmányi alaptökének kamatjaiból legnagyobb részben fel lehetne iskoláinkat tartani. De ezt a katolika egyház ellenségei ismét nem akarják. — Mindenkinek: reformátusnak, lutheranusnak, zsidónak, nazarenusnak szabad hinni

mind azt, a mit az ő vallása tanít, csak nekünk katolikuskoknak nem szabad hinnünk azt, a mit a mi anyaszentegyházunk tanít. — Akár melyik vallásfelekezet sértetik meg jogaiban, ha a sértett egyház panaszt emel, akkor a sértő megbüntettetik; csak a katolika egyházat szabad büntetlenül sérteni. — A katolika egyház ellen szabad minden rágalmat, piszkot, büntetlenül szórni szóval írásban. Felélednék gyomrod, ha olvasnád azon sok ráfogást, elferdítést, rágalmat, gunyt, megtámadást, melyekkel a katolikus egyház, ennek látható feje, és szolgálói; sőt maga a mi szent vallásunk is, a „Ludas Matyi“-ban, „Lámpás“-ban, „Népszavá“-ban, „Barátfülek“-ben, „Magyar Ujság“-ban, „Hon“-ban, s több ily szabadkőműves hirlapok — és naptárokban illetetnek. — Mindenütt üldözést, elnyomatást látsz a katolikusok ellen magyar hazánkban. — Fejűkbe vették a szabadkőművesek, hogy a Jézus által rendelt házasság szentsége helyett az ugynevezett polgári házasságot hozzák be az országgyűlésen. Nagy szivbeli óhajlásuk az is, hogy a katolikusokat egyházi javaiktól megfoszszák. Ennek okát könnyen kitalálhatod édes hitsorsosom. Mert látod ily módon koldussá lesz a magyar katolika egyház, ha egyszer koldussá lesz, bizony akkor szava sem fog sokat nyomni a latban; de ekkor meg nagyon gyengévé lesz arra, hogy magát sikerrel védelmezhesse; ha pedig a magyar katolika egyház magát elegendőképen nem védelmezheti, nem nagy munkába fog kerülni az ellenségnek azt végkép elnyomni, békóba szorítani.

De nem folytatom tovább ezt a szomorú képet, pedig még sokat hozhatnék fel neked, melyek szivedet még inkább elkeserítenék. Legyen most az elég, a mit láttál. És ha mindezeket fontolóra veszed, bizonyára el kell ismerned, hogy őseidtől átvett örökséged, legdrágább kincsöd, úgy mint üd-

vözítő szent vallásod, egyházad, és ezek megdöntésében édes hazád is nagy veszedelemben forog. Nem messze állasz azon időtől, a melyben tégedet attól ellenségeid megfosztanak.

Mit kell tenniök a katolikusoknak, hogy a nagy veszedelmet elhárithassák?

Mit mondasz te katolikus honfitársam mind ezekre? Tened kell, mulasztthatlanul, és halogatás nélkül tened kell, ha elnem akarsz veszni.

Tegyenek a papok, ez az ő dolguk. Nem ilyesmit gondoltál-e katolikus honfitársam előbbi szavaimra?

Erre én tenéked kettőt mondok. Először azt mondom: hogy ezen nagy ügyben megtenni a szükségeseket a veszedelem elhárítására ugy kötelességed mind a papnak. Mert azt kérdezem tőled, valjon Jézus Krisztus a katolikus hitet, s egyházat csak a papok üdvössége végett hozta és rendelte-e?

Tehát nem csak a papoknak, hanem neked is, és minden katolikus kereszténynek szent kötelessége most tenni és cselekedni azt, a mi a veszedelem elhárítására szükséges. — Másodszor azt mondom: ha te nem teszel, s veled együtt a te katolikus lakos társaid is nem tesznek meg mindent a baj eltávolítására, akkor el fogod veszteni őseidtől örökségbe kapott kincseidet, ha mindjárt halálig védelmezik is azokat a papok. Mert látod a többség határoz és kormányoz. Az országgyűlésen a követek többsége hoz törvényt; a megyénél a többség határoz; községtekben is az lesz meg, a mire a többség szavaz. Tehát látod, hogy a te papodnak csak egy szava van, és így ha te, és a te katolikus lakostársaid, vele nem szavaztok, akkor ő egy voksával nem menti meg a ti legdrágább örökségteket.

Értsd meg jól: egyedül csak ez az a mi segít: Te és a te katolikus lakostársaid, és veletek együtt Magyarország katolikus polgárai. Ti segíthettek a nagy bajon.

De az a kérdés: Mit és miképen kell tenned?

Midőn az ősz Bem tábornok ez előtt 23 évvel a magyar nemzet szabadság háborujában Erdélyben az ő kicsiny de bátor seregével a támadó erős ellenségnek útját állani, és azt előhaladásában megállítani akarta, — mikor már szemközt állott az ellenséggel, azt mondták neki honvédei, hogy „miképen állhassanak ők ellene a hatalmas ellenségnek, hiszeu nekik nincsenek ágyuik.“ Ekkor az ősz tábornok az ellenségre mutatva azt felelte: „vannak az ellenségnek ágyui, vegyétek el azokat tőlök, s akkor lesznek ágyuitok.“

A bátor honvédek az ősz tábornoknak ezen felhívására rohamot intéztek az ellenség soraira, ágyuikat elvették, azokat az ellenség felé fordíták, és így az ellenségnek nem csak útját állották, hanem azt legyőzvéen vissza is kergették.

Igy kell nekünk is tennünk, ha ellenünk törő hatalmas ellenségeinknek utjokat akarjuk állani. Nálunk nincs meg az, a mi megvan a mi ellenségeinknél, és a mi által ők oly nagyon előre haladtak. Tehát át kell tőlök azt vennünk, ellenök forditanunk, és akkor bizonyosan győzni fogunk.

De mi az, a mi nálunk nincs meg, ő nálök pedig megvan, és a mi által ők eddig győztek?

Megmondom neked. Az nem más, mint az ügy iránti buzgóság, lelkesedés; egyetértés, összetartás; szófogadás az ügyet értő, a cselekvés rendjét, módját intéző vezér rendelete iránt; és bátor fellépés.

Ez a négy dolog megvan a mi ellenségeinknél a szabadkőműveseknél a gonoszszágra; ezen négy ágyu által lettek

oly erősek, hatalmasak az emberi nemzet szent ügyének megrentásában. — Ezen négy nincs meg nálunk magyarországi katolikusoknál a szent ügynek megvédésében azért vagyunk mai nap is oly gyengék. Alszzunk! — Alusznak a gondatlanság, és tétlenség veszedelmes álmát. És így ha fel nem ébredünk, fel nem riadunk, menthetlenül elveszünk!

Fel tehát az alvásból kedves hitsorsosim! — El kell foglalnunk ellenségeinktől ezen négy ágyut, és azokat ellenük kell fordítanunk, akkor ők bizonyosan megretirálnak, annál is inkább, mert mi sokkal többen vagyunk mint ők.

Először is tehát gondold meg, hogy mily nagy kincsektől akarnak tégedet ellenségeid megfosztani!

Ha házat, pénzedet, vagy más jószágodat akarnák tőled igazságtalanul elvenni, nemde feljajdulnál, és védelmezned azt minden erődből? sőt még rokonodat, jó barátaidat is segítségül hívnád a védelemre? — Gondold meg, hogy hasonlíthatatlanul drágább kincseid forognak veszedelemben a szabadkőművesek által.

Látod, a te buzgó katolikus őseid hagyták azt neked örökségben; ők a pogány, tatár és török ellen megvédték azt, és számodra fentartották. És te oly elfajult tudnál lenni, hogy a legdrágább örökségedet mostani ellenségei ellen fiaid, unokáid számára megvédeni nem akarnád?

Valahányszor gyermekeidet, unokáidat látod, nem fog-e téged mindannyiszor kinezni a gondolat, hogy a te gondatlanságod és féléukséged által te is segítesz őket legfőbb vagyonuktól megfosztani!

És midőn apáid sírját látod a temetőben, nem kell-e azt gondolnod, hogy buzgó katolikus szülőid, őseid sírjaikban megfordulnak miattad méltatlan unokájuk miatt, ki katolikus hitéért, egyházáért, és ezekben nemzetéért, hazájáért szavát felemelni, azokat védelmezni, azoknak ellenségeit

visszaverni, nem tudja, nem akarja, vagy nem meri? — Nem meri, mert félénk, gyáva!

Mindenki védelmezi a maga vallását, egyházát. Református, lutheranus, görög, zsidó mind, mind felkel, feláll vallásának, egyházának, jogainak védelmezésére; nem engedi, hogy azt bántsák, sértegensék, — csak te katolikus polgártárs vagy oly gondatlan, avagy félénk, hogy öröklött legfőbb vagyonodat veszni hagyod!

De nem! én nem hiszem, nem hihetem, hogy te ezeknek meggondolása után is még tovább oly gondatlan avagy gyáva légy szent vallásod s egyházad irányában! Sőt inkább azt reményelem, hogy te lelkedben felbuzdulsz, és magadban eltökélsz, és apáid sírjánál azon szent fogadást teszed, hogy szent hited, egyházad, s ezekben édes hazád s nemzedet védelmére kelsz, s azokat gyermekeid, unokáid számára megtartani fogod.

Igy kell tenned! ez illő hozzád! katolikus honpolgártársam!

Azonban bár mint buzdulsz, bár mint lelkesedel és felbátorodol is szent örökséged megvédésére; mégis ha te csak magad maradsz, ha csak egyedül lelkesedel, úgy te nem tehetsz semmit. — Szükséges, hogy a te katolikus hitsorsosid is lelkesüljenek, és te azokkal egyet érts. Mert vallásunk egyházunk védelmében mi katolikusok csak az egyetértés, összetartás által leszünk erősekké. Szétszórva, külön válva gyengék vagyunk, semmit sem érünk; szétmorzsolnak, össze törnek bennünket ellenségeink. — De ha tömörülünk, az az össze tartunk, egyet értünk, akkor ők nem bírnak velünk.

Egy földmivelő embernek hét fia volt, kik többször egyenetlenkedtek, és össze veszték egymás közt. Ezen egyenetlenkedés és porlekedés miatt nagyon hátra maradtak gaz-

dálkodásukban, sőt néhány gonosz szomszéd az ő egyenetlenkedésüket hasznára fordította, s azon volt, hogy az egyenetlenkedő fiukat atyjok halála után örökségüktől megfoszssa.

Látván ezt a betegeskedő atya, egy napon mind a hét fiát össze hívatta, és hét pálczát tett elejökbe, melyek erősen összekötözve valának, és mondá fiainak: „Annak a ki e pálcákat ketté töri, azonnal 100 tallért fizetek le.“ — Egyik fiu a másik után mindenkép erőlködött, de végtére mindegyik azt mondá: „Ezeket ketté törni lehetetlen.“

„És mégis — mondá az apa — nincs könnyebb annál.“ — Erre a csomót felbontotta, és egyik pálcát a másik után könnyü móddal ketté törte. „Éjnye! kiáltának a fiuk, így ugyan könnyü, ezt egy gyermek is megtehetné.“

Az atya erre mondá: „A mint e vesszőkkel történik, ugy lesz az veletek is fiaim! — Mig ti erősen összetartotok, addig meg fogtok maradni, és senki sem fog rajtatok győzedelmeskedni. Ha pedig az egyetértésnek köteléke, melynek titeket össze tartani kellene, felbontva marad, akkor az fog veletek történni, a mi történt e vesszőkkel, melyek itt a földön össze törve hevernek.“

Megértetted-e a tanuságot e példázatból? - - Te rád szól a lecke katolikus földim, és a többi hitsorsosidra. Az egyetértés, együttműködés köteléke tartson össze, és tegyen erőssé benneteket.

Tehát midőn szivedben felbuzdul a vér lelked szent ügyének megvédésére, akkor azonnal indulj el társakat szervezni szent ügyetek védelmére. Menj el szomszédodhoz; keresd fel testvéreidet, rokonaidat; főkép pedig lépj be jó barátidnak házaikba. És beszélj nekik a nagy veszedelmről, mely a ti szent örökségeteket fenyegeti; ébreszd fel lelkükben a szent haragot azok ellen, kik titeket az ösöktől kapott legdrágább örökségtől megfosztani akarnak; szólítsd fel őket,

hogy fogjanak veled kezét a legdrágább örökségnek megvédésére; biztasd, bátorítsad őket, s bírd rá őket egyenkint, hogy ők is szerezenek társakat minél többeket. Mert szükséges, hogy legszentebb ügyeteknek megvédésére a községtekben lakó jó katolikusok egyet értsenek, össze tartsanak.

Gondold meg, hogy ezen buzdításod jó és Isten előtt kedves cselekedet, melyért isteni bírád előtt egykor nagy jutalomban fosz részesülni. Mig ellenben a te hidegséged, tétlenséged, legszentebb ügyetekben súlyos bűn, melyért egykor Isten ítélőszéke előtt nagy feleletre fogsz vonatni!

Ha ti az előadott módon egyesültök, akkor ti jó gondolkozású katolikusok erősek lesztek a községben; akkor a ti szavatok, a ti akaratotok fog megtörténni a községben.

Igy egyetértve, összetartva, egymást védelmezve, egymás mellett felszólalva bátrabbak is lesztek. És ezt jól jegyezd meg katolikus barátom! hogy a bátor felszólalás, bátor fellépés meghozza számotokra a győzedelmet. — Ha volnának községtekben olyanok, kik vallástokat, szentegyházatokot, szent szokásaitokat gunyolnák, a kik titeket vallástok ügyében elnyomni akarnak, azok bizonyosan elhallgatnak, és vissza fognak vonulni, mielőlt látják, hogy ti egyetértve bátran felszólaltok szent vallástok, egyházatok védelmére, a katolikus nevelés visszahelyezésére.

TörkedjeteK továbbá arra, hogy ha körülményeitek megengedik, katolikus kaszinókat, vagyis katolikus olvasó társaságokat hozzatok létre községtekben, a mint ez már sok helyen történt. Itt majd összejöttök, jó ujságokat olvastok. Itt majd alkalom lesz vallástok, egyházatok ügyét, hazátok állását helyesen megismerni, ezeknek javáért lelkesülni, és mindazokat megállapítani, a miket azoknak védelmére, rendezésére, előmozdítására egyesült erővel tennetek kell.

Hasonló egyetértés szükséges, midőn képviselők választatnak akár a községben, akár a megyei bizottságba, akár s kiváltképen az országgyűlésre.

Itt különösen felszólítalak tégedet katolikus honpolgártársam, és véled együtt minden katolikus lakostársadat, hogy az országgyűlési követválasztásakor vigyázók és bátrak és összetartók legyetek, és csak oly követre szavazzatok, a ki titeket bizonyossá tesz arról, hogy vallástok és szentegyházatok ügyét az országgyűlésen védelmezni, előmozdítani fogja. Az országgyűlés határoz és dönt a mi katolikus egyházi ügyeink, és ez által hazánk jövője felett. Tehát kell, hogy oda oly követeket válasszunk mi katolikus polgárai a magyar hazának, kikről tudjuk, hogy jó katolikusok, tehát a kik a magyar katolikusok számos sérelmeit megorvosolni akarják; a kik az egyházi javakat, iskolai és vallási katolikus alapítványokat megvédeni, és a katolika egyház kezelése alá átadni kívánják; a kik az egyházi önkormányzatot életbe léptetni óhajtják; és a kik bátran ellenállani fognak az országgyűlésen akkor, midőn a katolika egyház ellenségei reáuk katolikusokra, vallásunkra, egyházunkra nézve sérelmes törvényeket akarnának létre hozni.

Ne engedjétek magatokat a választásoknál sem fenyegetésekkel elijesztetni, sem pedig holmi ígéretekkel elcsábítani a helyes ösvénytől, és a szent ügy zászlója alól. Mert ha a csábító szavakra hallgatnátok, olyanokká lennétek, mint Ezsau volt, ki a hitvány lencséért első szülöttségi jogát és evvel az apai áldást, örökséget eladta. — Haszontalan pottom árért, legdrágább örökségeket oda adnátok.

Hogy tehát ez ne történhessék, biztos vezér után kell indulnotok. Vannak e magyar hazában magas rangu kipróbált hűségű, hazánkat, vallásunkat, egyházunkat igazán sze-

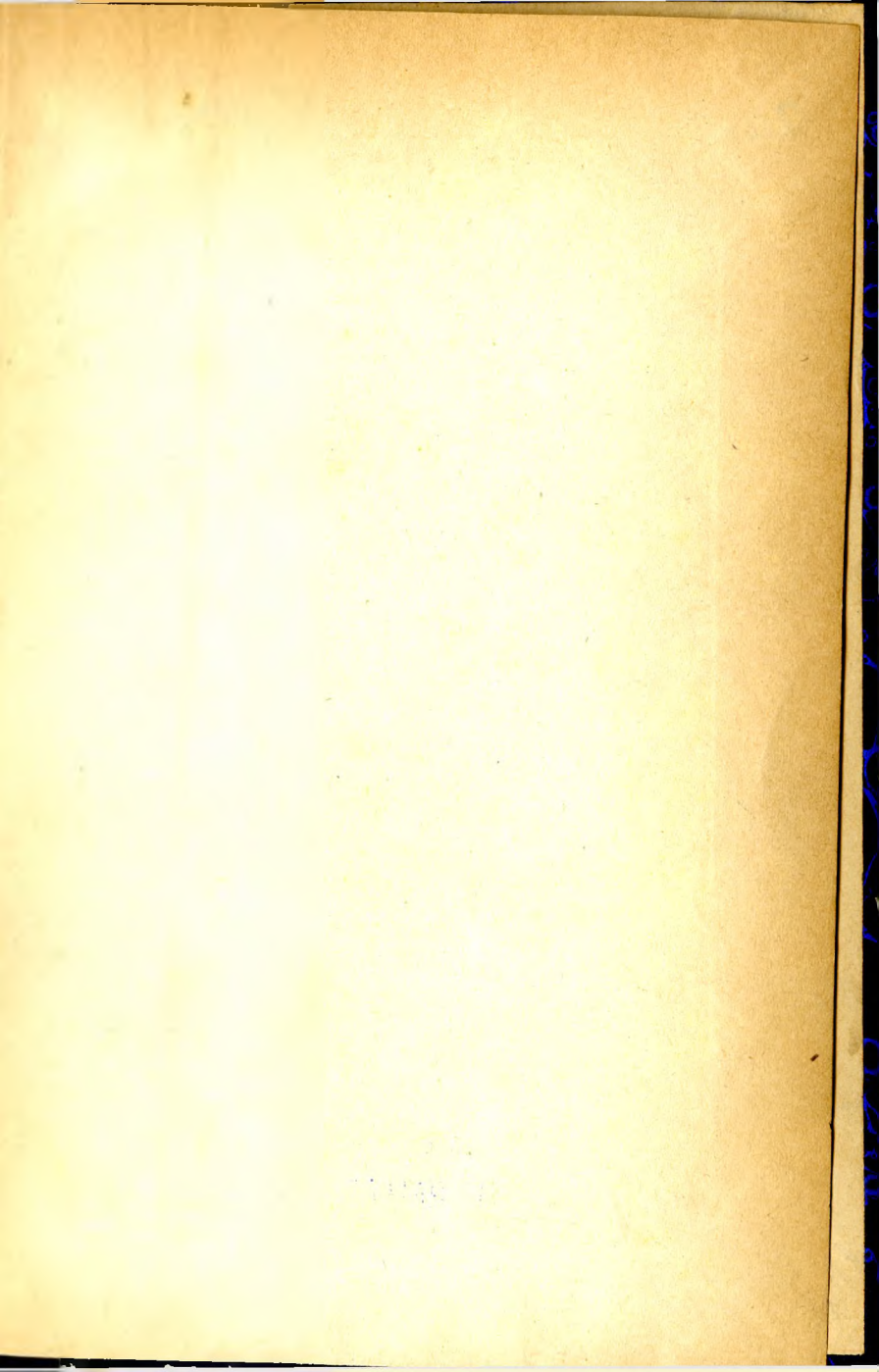
rető katolikus férfiak, kik szent örökségünk megvédésére vállalkoznak. Ezek lesznek ezen védelmi harcban vezéreit. Ezekhez csatlakozzatak, ezen vezérférfiak szava után induljatok. — És tudjátok-e mily nagy lesz a katolikus zászló alá sorozó sereg? — Nagy, roppant nagy sereg lesz az, nagyobb lesz az, mint az ellenség serege. Mi katolikusok Magyarországon nyolc millió (8.000,000) vagyunk, tehát többen, mint a más felekezetek együtt véve. Tehát csak akarnunk kell, és csupán számunkkal is győzni fogunk.

Harcot említettem katolikus polgártársam előtted. Ne értsed félre szavaimat. Igen is nekünk katolikusoknak harcolnunk kell, de nem puskával, nem karddal, nem ágyuval, hanem szavunkkal, felszólalásunkkal ott hol kell, leginkább voksainkkal a választásoknál. Harcolnunk kell, de nem támadó harcban, mert mi katolikusok nem akarunk senkit bántani, sérteni; de minket se bántson senki! S mert már nagyon, igen nagyon bántottak bennünket katolikusokat eddig is s akarnak jövőre is bántani, azért mi magunkat védelmezzük, mi védelmi harcra kelünk fel. — A nyomorult féreg is védelmezi magát, midőn eltiporni akarják. És mi magyar katolikusok, a magyar hazának ős, s legnagyobb számu polgárai, a hazánkba tolakodott, s minket eltiporni akaró ellenség ellen ne védelmezzük?!

Fel tehát katolikus testvérek! — Gyülekezzetek, soraikkozzatok. Ki van jelölve az ösvény, melyen indulnotok kell, mulhatatlanul kell, ha őseitektől kapott legdrágább örökségeket, ugy mint: vallástokat, egyházatokat, s ezekben édes hazátokat a nagy veszedelemtől megmenteni, s gyermekeitek s unokáitok számára megtartani akarjátok.

Isten az ő szent ügyéért harcolókat győzelemre segitendi!

D^e BALLAGI GÉZA.

2012

